

og vel nok de fleste — mod Ministerens Planer. Baade Censoren ved Teatret, Prof. Borchsenius, har udtalt sig ret stærkt mod Casino-Planen, og en hel Række af Operaens Embedsmænd ligeledes, og jeg har aldrig nogen Sinde tænkt paa, at man skulde forbyde en Embedsmand at udtale sig sagligt om disse Ting. Derimod var der en Embedsmand — og det er vel sagtens det, der sigtes til —, som havde tilladt sig i en Avisartikel at referere Forhandlinger fra et Møde i Ministeriet mellem Ministeriet og Teatrets Bestyrelse, og dette sendte Ministeriet vedkommende Embedsmand en Misbilligelse af. Jeg tror, at de samme ærede Medlemmer vil være enige om, at det er berettiget at gøre dette. Naar det ærede Medlem fra Assens sagde, at der aldrig var hørt noget lignende siden Højres Dage, at der aldrig under Venstres Ministerier var sket noget saadant, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, som undertiden ynder at indtage den Attitude at slaa sig for sit Bryst og sige: Jeg takker, jeg er ikke som de andre Toldere og Syndere, at han skulde gribe i sin egen Barm og se, om han ikke i sin Embedstid undertiden har optraadt overfor en Embedsmand endog adskilligt skarper, end det er sket i dette Tilfælde.

Naar saa vel det ærede Medlem fra Assens som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden saa bestemt har udtalt, at jeg har udtrykt den Mening og haft det Ønske, at Operaen og Balletten skulde overgaa til privat Drift, antager jeg, at de ogsaa maa have dette fra Aviserne; thi de kan ikke have det fra mine Udtalelser, hverken her i Salen, som det ærede Medlem fra Assens mener, eller fra Bemærkningerne til Lovforslaget. (*Klaus Berntsen*: Jo!). Det ærede Medlem siger Jo, men jeg siger Nej. Hvis det ærede Medlem vil læse Udtalelserne omhyggeligt igennem, vil han se, at hele min Begrundelse gaar ud paa, at medens man ved at bevare een Scene med alle tre Kunstarter er ude af Stand til at føre et Regnskab, som kan gengive de Udgifter, der falder ved Driften af hver enkelt af Kunstarterne — det lader sig ikke gøre, naar Betjeningen er fælles for dem alle —, saa bliver det, naar man skiller dem ad, saaledes som ved Casino-Planen, muligt at faa et saadant Regnskab, at man kan se, hvad hver enkelt af Kunstarterne kommer til at koste. Mit Ønske med Lovforslaget har netop været — det ønsker jeg at slaa fast — at bevare disse tre Kunstarter, og jeg tror ufravigelig, at de bevares bedst under Statens Værge ved at de skilles ad, saaledes som jeg har foreslaaet det i Casino-

Planen. Hvis det ikke havde været min Anskuelse, at de skulde bevares, vilde jeg ikke have fremsat det foreliggende Lovforslag, men holdt mig til Forslaget om Dobbeltscenen. Men det, jeg har udtalt, er, at hvis det skulde vise sig i kommende Tider, at de Budgetter, der er opstillede, ikke slaar til — det er jo muligt, da der her bliver Tale om meget store Udgifter —, og der derfor i Rigsdagen skulde blive Ønske om, at en eller flere af Kunstarterne skulde overgaa til privat Drift, vilde det være ønskeligt, om man havde særligt Regnskab, saaledes at man kunde se, hvilke der betalte sig og hvilke ikke. Naar man nu hører det ærede Medlem fra Vedby (*Søren Svendsen*), som talte sidst, og jeg kunde ogsaa nævne mit eget Partis Ordfører (*Mads Larsen*), der ogsaa havde lidt i sin Tale, der tydede paa, at man ikke vilde ofre altfor meget, saa er det ikke saa mærkeligt at antage, at der kunde komme en Rigsdag, der vilde sige: Vi vil ikke ofre saa meget, som Driften nu koster, og derfor overlader vi den til private. Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby vil jo allerede nu forære Teatret til Kommunen. Det er ikke saa mærkeligt, at en Minister, der skal prøve paa at bringe Orden her, og som — fordi han tror, det er af den største kulturelle Betydning for Landet og Folket — ønsker, om det da er muligt, at bevare disse tre Kunstarter, gør en Beregning og gør sig Umage for at faa fremsat et Lovforslag, som paa den bedste Maade vil bevare dem.

Den fremsatte Plans Historie er følgende: Efter at jeg et Par Aar havde arbejdet med Tanken om en Dobbeltscene, saaledes som det var foreslaaet af Arkitekt Bunch og havde faaet udført fuldstændige Planer til Forelæggelse for Rigsdagen af en saadan Ordning, tilbød der sig et meget billigt Køb af Casino. Jeg vidste den Gang ikke, om det vilde være muligt i Casino eller paa Casinos Grund at indrette en Scene for Opera og Ballet, men Købet var saa billigt, at der ikke vilde være noget Tab for Staten ved at foretage dette Køb. Jeg henvendte mig da til Finansudvalgets Medlemmer og spurgte, om det ikke var rimeligt at foretage dette Køb og da se, om det var muligt paa Casinos Grund at indrette en saadan Scene. Dermed var — deri har det ærede Medlem fra Assens fuldstændig Ret — Finansudvalgets Medlemmer absolut ikke bundet til noget som helst. Jeg derimod var bundet til at gøre et Forsøg paa at udarbejde en Plan. Udarbejdelsen af denne Plan tog ikke kun 14 Dage, som Folk siger, men meget længere Tid. Der skulde f. Eks.